

[Poul Møller.]

Eriksen nævnte en lang række andre områder, som viste, at regeringen ikke her havde evnet at løse de problemer, den selv kunne have løst, og hvor der ikke er noget med, at medløbsstormen, medvinden hjalp regeringen igennem. Vi så i vor morgenavis, hvordan det er gået regeringens uddannelses- og skoleplaner. Se på denne efterårsferies mange lærermøder, se på dagens overskrifter i aviserne: man har forringet læreruddannelsen, siger man på den ene side. Man har ikke skaffet lærere nok til real-skoler og gymnasieskoler, siger man på den anden side. Man hører fra finansudvalget, at man får lov at strække bevillingerne til skolebyggeri — ikke efter den sidste skolelov, men efter loven af 1937. Så langt tilbage står vi i skolebyggeriet. Her er et område, hvor planlægning kunne have været på sin plads. De store årgange har man kendt siden deres fødsel, og alligevel står man planløs, uden virkelig program og planlægning for den uddannelse, som man selv erkender er nødvendig. Man har været mere optaget af at skabe en ny skolelov og løse klassemangelproblemet, som har ført til nedsat timetal. Det kan ikke være vejen frem. Samtidig med, at den højtærede statsminister rejser land og rige rundt og siger, at efter hans opfattelse skal vi have et 8. skoleår og måske oven i købet også et obligatorisk 9. skoleår, er den højtærede statsminister i den situation, at skønt vi kun har 7 skoleår, må vi nedsætte timetallet for disse 7 skoleår for overhovedet at kunne klare den obligatoriske undervisning. (*Undervisningsministeren* [Jørgen Jørgensen]: Vi har et 8. skoleår!). Ikke obligatorisk! Den højtærede undervisningsminister ønsker ikke et obligatorisk 8. skoleår, den højtærede statsminister ønsker det, og det skal jeg ikke gå i rette med den højtærede statsminister for. Men man kan ikke proklamere, at man er tilhænger af et 8. skoleår, og så gå til at nedsætte timetallet for de 7 skoleår. Det må føre til en svækkelse af uddannelsen, ellers var der ingen mening i at have nor-

malt timetal. Hvad skal man med så højt et timetal, hvis man ikke mente, at undervisningen, uddannelsen, ville blive forringet, hvis man nedsatte timetallet? Det er ikke vejen frem, regeringen her har vist.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup talte om byggeriet og sagde, at det havde man måske liberaliseret i for vidt et omfang. Jeg synes ikke, at regeringens medlemmer kan tale om, at vi i dag har en liberal boligpolitik, en liberal byggepolitik. Jeg synes ikke, at man kan tale om liberalisering på dette område, når kendsgerningerne er, at man har et byggestop. Man har restriktioner, man har reguleringer, og man kan ikke gå i gang med noget byggeri uden at få en tilladelse fra boligministeriet. Grundprisproblemet, hvordan har man angrebet det? Har man angrebet det på den måde, at man har udvidet byudviklingsområderne og dermed udbuddet af grunde, eller har man angrebet det ved at gøre det dyrere og dyrere at købe grunde i storbyernes periferi? Man har gjort det dyrere og dyrere ved grundskyld, ved grundværdistigningsskyld og meget andet.

Nu vil de, der har forøget skatterne med 2 000 mill. kr., gå til skattevalg. Jeg har før sagt, at jeg mener, det er alle tiders mest humoristiske påfund i det danske folketing. Man holder sig til luftige talemåder, men man fremsætter ikke noget forslag. Hvilket skattesystem vil og kan der komme ud af de 3 partiers skattepolitik? Hvad siger åbnings-talen herom? Hvad siger åbningstalen om en skattereform og om de opsparingsfremmende foranstaltninger, som er nødvendige, hvis vi skal bort fra det store offentlige overskud? Åbningstalen siger ikke et ord om opsparingsfremmende foranstaltninger. Hvad siger åbningstalen om besparelser til delvis finansiering af skattelettelser? Ikke et muk. Hvad siger åbningstalen om skattefradragretten? Ikke et kvidder. Vil den blive bevaret? Måske, måske ikke. Jeg har ikke megen tiltro til, at skattefradragretten vil blive bevaret, hvis den kommende skattereform skal skrives af den